

ningen, da man vedtog disse Skattelove, eller da Skattekommissionen behandlede dette Spørgsmaal, at Kildebeskatningen skulde være saadan et Skilt, der blev klistret paa Loven, men som ikke skulde have Spor af Betydning. For mig har det staaet saaledes, at naar det stod i Loven, at Skattereglerne *kunde* indeholde Bestemmelser med Hensyn til Kildebeskatningen, saa var det Mening, at de ogsaa *burde* gøre det, saa burde Skattereglerne ogsaa indeholde saadanne Bestemmelser om Gennemførelse af Kildebeskatningen. Men det er blevet et ganske dødt Bogstav. Og hvis Skyld er det? Ja, det er Venstre, som her paa dette Omraade har handlet i Ligningsmyndighederne i god Forstaaelse med Højre, ligesom det handlede i god Forstaaelse med Højre, den Gang Skattelovene bleve gennemførte. Og derfor er denne Side af Skattelovene ikke bleven gennemført. Skulde vi faa Skattelovene op til Revision, vilde jeg tage Ordet for, at denne Kildebeskatning blev gennemført, som det blev paabudt i Loven, at den skal gennemføres. Thi kun derved er man i Stand til nogenlunde at kunne faa en bedre Beskatning end den, man har efter de foreliggende Skattelove.

Jeg skal derefter vende mig til den højtærede Indenrigsminister angaaende hans Omtale af de grønlandske Forhold. Den højtærede Indenrigsminister fremsatte en Del Oplysninger om de Poster, som Finansloven indeholder angaaende Grønland og Grundene til dem. Derimod rørte den ærede Minister ikke ved det Spørgsmaal, som jeg havde lagt Hovedvægten paa, nemlig Spørgsmaalet, om Staten ikke vilde være i Stand til at udnytte de Rigdomskilder, som Grønland indeholder, saa at de kunne blive til større Fordel for Staten end nu. Navnlig pegede jeg paa, at der var udstedt Koncession paa Mine-drift i Grønland, og jeg fandt det mærkeligt, at denne Koncession var bleven udstedt. Jeg vilde finde det langt naturligere, at Staten undersøgte, hvilke Skatte der var deroppe, og at man sørgede for at udnytte dem til Fordel for den danske Stat i Stedet for at overlade dem til privat Udnyttelse. Vi have et Selskab, som driver Kryolitbrud deroppe, og om kort Tid vil der vel opstaa et Selskab til, da der er udstedt Koncession for Minedrift deroppe, og saa vil man faa at se, at disse Skatte, som findes der, ville blive udnyttede af private, medens jeg mener, at det burde være Staten, der iværksatte Mine-

driften. Men det rørte den højtærede Minister ikke ved, hvilket jeg finder var noget mærkeligt.

Saa opholdt Ministeren sig en Del ved det, jeg havde fremdraget angaaende Forholdene oppe i Grønland, og jeg maa sige, at den Maade, hvorpaa Ministeren tog denne Sag, forbavtede mig ikke saa ganske lidt. Ministeren vilde for at karakterisere, hvad der forelaa, kalde det et Drama om 7 Ræveunger. Hvis man skulde karakterisere Forholdene deroppe, vil jeg sige, at saa karakteriserer man dem bedre ved at sige, at det er Historien om en Minister, der ser gennem Fingre med, at Statskassen besviges, ser igennem Fingre med, at de Lovregler, som ere givne for Ordens Opretholdelse i Grønland, trædes under Fødder af de Folk, som ere deroppe, dels paa Statens, dels paa det private Selskabs Vegne — det er nemlig det som egentlig foreligger.

Den ærede Minister fandt det endvidere mærkeligt, at jeg her havde talt om en Embedsmand, der efter min For mening var bleven slet behandlet dels af det grønlandske Handelsselskab, dels af den højtærede Minister, hvis Funktioner han udførte deroppe, og pointerede flere Gange, at den Mand havde ogsaa traadt op imod Arbejdere. Jeg lagde Mærke til, at Ministeren flere Gange pointerede, at der var ogsaa Arbejdere, som vare indblandede i disse Forhold med Ræveskindene, som om det skulde være en Omstændighed, der skulde kunne bevirke, at jeg skulde tage anderledes paa Sagen. Det kan naturligvis ikke være min Hensigt nogen Sinde at tage Arbejdere i Forsvar, naar de foretage sig noget ulovligt. Men her i dette Tilfælde maa jeg dog sige, at disse Arbejdere, som her er Tale om, ere ganske sagesløse, thi hvad de have foretaget sig, have de foretaget med deres foresattes Tilladelse. De have først spurgt, om de maatte købe disse Ræve af Grønlanderne og faaet Driftsbestyrerens Tilladelse til at købe dem. I dette Tilfælde har man kun med Driftsbestyreren at gøre, det er ham, der har overtraadt Bestemmelserne.

Saa søgte den højtærede Minister ogsaa at reducere den Mand, der er Tale om, ved at kalde ham for en Assistent; hvis der havde været Tale om en Post- eller Toldassistent eller lignende, der var kommen i Klammeri med Publikum, er jeg ikke saa sikker paa, siger Ministeren, at jeg og mine Meningsfæller saa stærkt vilde have betonet, at denne Mand er Embedsmand.